

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.987 van 4 september 2018
in de zaak A. 225.592/XIV-37.769**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Oostakker
Orchideestraat 61A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Falke Van der Schueren
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Broederminstraat 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 2 juli 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 204.638 van 31 mei 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 6 juli 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest dat “de rechtszekerheid in beginsel vereist dat de intrekking van een administratieve

rechtshandeling schriftelijk geschiedt”, “dat er geen onduidelijkheid mag bestaan omtrent de intenties van het bestuur”, dat “[i]n het geval van een impliciete intrekking van een akte [...] de materiële rechtskracht ervan ongedaan [wordt] gemaakt, maar ze [...] niettemin formeel [blijft] bestaan” en dat “om die reden de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer [vereisen] dat er geen enkele ondubbelzinnigheid blijft bestaan omtrent de impliciete intrekking van de akte”. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij aanvoert, wordt in het bestreden arrest niet gesteld dat “het aldus cruciaal [is] dat de intrekking van een beslissing schriftelijk wordt bevestigd en dat daarbij bovendien expliciet wordt verduidelijkt welke beslissing wordt ingetrokken”. De kritiek van de verzoekende partij mist dan ook feitelijke grondslag en zij maakt niet aannemelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een foutieve draagwijdte heeft gegeven aan het rechtszekerheidsbeginsel. Het eerste middelonderdeel is kennelijk ongegrond.

2. De artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek houden in dat de rechter aan een akte geen uitlegging mag geven die niet verenigbaar is met de bewoordingen of de inhoud ervan.

Met het bestreden arrest stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat te dezen “noch uit de stukken van het administratief dossier, noch uit de bewoordingen van de bestreden akte, op ondubbelzinnige wijze [blijkt] dat de beslissing van 16 november 2017 zou zijn ingetrokken”. Het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om deze feitelijke beoordeling opnieuw te doen, zoals de verzoekende partij met het tweede middelonderdeel beoogt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is daarbij van oordeel dat “[u]it het enkele gegeven dat op 17 november 2017 een nota werd opgesteld waarin wordt gesteld: ‘correcte beslissing is de bijlage 20 dd. 17.11.2017’, [...] nog niet [kan] blijken dat het bestuur heeft besloten om de beslissing van 16 november 2017, die niet eens wordt vernoemd in deze nota, in te trekken”. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan “de inhoud van de oorspronkelijke bestreden beslissing dd. 17 november 2017, samengelezen met de nota dd. 17 november 2017 en de akte van kennisgeving van de oorspronkelijk bestreden beslissing dd. 17.11.2017” een uitlegging heeft gegeven die niet verenigbaar is met de bewoordingen of de inhoud ervan. Het tweede middelonderdeel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 20 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier september tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams